

Paralele între limbile balcanoromanice și balcanoslave în flexiunea substantivului

Articolul de față analizează asemănările dintre limbile balcanoromanice și balcanoslave în flexiunea substantivului. Diversitatea subsistemelor balcanoromanice și balcanoslave pare a reflecta diferite etape ale evoluției unui sistem inițial cu o structură comună pentru balcanoromanică și balcanoslavă. Sistemul respectiv conținea două forme sintetice: cazul direct (nominativ-acuzativ, inițial două cazuri distincte în balcanoslavă) și cel indirect (genitiv-dativ). Spre deosebire de latină și slava veche, se distingeau două serii de forme: indefinite (cu un articol antepus sau articol zero) și definite (cu un articol postpus). Româna, aromâna, istroromâna nordică, precum și unele graiuri bulgare și macedonene izolate au păstrat sistemul inițial, pe când bulgara și macedoneana standard, meglenoromâna, istroromâna sudică și româna vorbită tind să-l simplifice și să creeze forme analitice noi, în special pentru dativ (format de obicei cu prepoziția *на* în balcanoslavă și *la* în balcanoromanică). Vechiul sistem, asemănător cu cel albanez, a fost preluat, cel mai probabil, de balcanoromanică din substratul paleobalcanic și transmis balcanoslavei. Noile tendințe analitice ar fi fost, la rândul lor, de origine greacă, atât în balcanoromanică, cât și în balcanoslavă (cf. dativul grecesc cu prepoziția *σε* care corespunde semantic slavului *на* și romanicului *la*). Bulgara sau macedoneana ar fi putut servi, eventual, ca o filieră între greacă și meglenoromână.